



**Ξεφυλλίστε και διαβάστε το βιβλίο [εδώ](#)**

Για να θυμούνται οι μεγάλοι και να γνωρίζουν οι νέοι!

«? Να ξαναγίνουμε φτωχοί. Όπως ήμασταν πάντα. Να ξαναγίνουμε φτωχοί όπως ήμασταν πριν σαράντα και πενήντα χρόνια. Τότε που ονειρευόμασταν εν μέσω γκρι, μπλε και μπεζ χρωμάτων, τότε που καμιά Ελληνίδα δεν φιλοδοξούσε να γίνει ψευδοξανθιά, τότε που η λάσπη κολλούσε συμπαθητικά στα παπούτσια μας και οι αυθεντικοί ζήτουλες βρίσκονταν έξω απ' τις εκκλησιές περιμένοντας το τέλος της λειτουργίας και του μνημόσυνου ? Να ξαναβρούμε τη γεύση του «μπατιρόσπορου», των ελαχιστοποιημένων αναγκών, να ανακαλύψουμε εκ νέου τον ποδαρόδρομο ? Να ξετρελλαθούμε από την επικοινωνιακή μας υστερία με τα σιχαμένα κινητά τηλέφωνα που κατάργησαν κάθε έννοια ιδιωτικής ζωής ? Να βρούμε πάλι τη σημασία του χώματος καταργώντας το καυσαέριο του επάρατου τρέχοντος πολιτισμού ? Μη φοβάστε τη φτώχεια. Η πατρίδα μας είναι ευλογημένη έστω κι αν δεν παράγει λαμαρίνες αυτοκινήτων ή καλής ποιότητας νάρκες και όπλα για τους τριτοκοσμικούς? Θυμηθείτε την ευλογία του ελαιόλαδου, της κορινθιακής σταφίδας, του χαλβά Φαρσάλων, των εσπεριδοειδών, της σαρδέλας και των λατρεμένων ραδικιών. Λάδι, χόρτα, ελίτσες, λίγο τυρί και ψωμί ζεστό, να φρεσκάρουμε στο μνημονικό μας το παλιό αναγνωστικό του Δημοτικού?»

*Γιάννης Ξανθούλης ["Επιτέλους ...φτωχοί!", Ελευθεροτυπία, 7 Φεβρουαρίου 2009]*